

การศึกษาผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรถ่าย ให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบ (Induction) ในผู้ป่วยเด็กอายุ 3-8 ปี โรงพยาบาลชัยภูมิ

ทิวรัตน์ เลิกภูเขียว พย.บ.*

ปริศรา ประชัยภูมิ พย.บ.*, ปวีณา วิชัยระหัด พย.บ.*

บทคัดย่อ

บทนำ : ผู้ป่วยเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี ที่มารับการระงับความรู้สึกเพื่อการผ่าตัดจะมีความเครียดทางอารมณ์และจิตใจทำให้เด็กต่อต้าน ร้องไห้เมื่อเริ่มนำสลบด้วยวิธีเดิม เกิดมีน้ำมูกน้ำลายหลังจำนวนมาก กระตุ้นให้มีภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงได้ เด็กวัยนี้สามารถพูดรู้เรื่อง และสนใจของเล่น การเตรียมความพร้อมที่ดีให้เด็กมั่นใจ สร้างความเพลิดเพลินโดยเด็กร่วมมือ ทำให้การระงับความรู้สึกราบรื่นได้

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรถ่ายให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบในผู้ป่วยเด็ก อายุระหว่าง 3-8 ปี ที่มารับการระงับความรู้สึกเพื่อผ่าตัด ในโรงพยาบาลชัยภูมิ

วิธีการศึกษา : การวิจัยแบบการทดลองเบื้องต้น ในผู้ป่วยเด็กอายุ 3-8 ปี ที่มารับการระงับความรู้สึกในโรงพยาบาลชัยภูมิ ระหว่างวันที่ 17 มิถุนายน 2558 ถึง 17 กันยายน 2558 จำนวน 18 ราย ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป และแบบวัดผลสำเร็จ โดยการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาได้แก่ จำนวนและร้อยละ

ผลการศึกษา : ผู้ป่วยเด็กที่ทำการทดลองทั้งหมดสนใจและทดลองเล่นอุปกรณ์ในระยะรอผ่าตัด ยินยอมเข้าห้องผ่าตัดโดยไม่ร้องไห้หรือต่อต้าน ให้ความร่วมมือในการเป่าปีกับอุปกรณ์ทดลองไม่แสดงอาการต่อต้านเลยตลอดระยะเป่าปีกับอุปกรณ์ทดลองและไม่มีภาวะแทรกซ้อน เช่น laryngospasm, broncho-splasm ผู้ปกครองทั้งหมดให้ความร่วมมือในการให้เด็กใช้อุปกรณ์ทดลองเป็นอย่างดี, เด็กสามารถเป่าปีกับอุปกรณ์ทดลองในระยะนำสลบจนหลับได้คิดเป็นร้อยละ 94.4, จากการเป่าปีกับอุปกรณ์ทดลองทำให้มี น้ำลายมากคิดเป็นร้อยละ 16.6, ระยะใกล้หลับเด็กเริ่มหลับสนไม่ร่วมมือในการใช้อุปกรณ์ต่อคิดเป็นร้อยละ 11.1, การเตรียมอุปกรณ์ทดลองขณะนำสลบมีความยุ่งยากกว่าวิธีการเดิมมากคิดเป็นร้อยละ 22.2

สรุป : การใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรถ่ายสลบเด็กเพื่อนำสลบผู้ป่วยเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี ASA status 1-2 เกิดผลสำเร็จทำให้เด็กยินยอมให้ความร่วมมือในระยะนำสลบได้ โดยไม่มีภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง

คำสำคัญ : วงจรถ่ายสลบเด็กประยุกต์โดยใช้อุปกรณ์ปีของเล่น, การนำสลบ, ผลสำเร็จ, เด็กอายุ 3-8 ปี

*วิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลชัยภูมิ

Efficacy study on applying toy flute as trial equipment during general anesthesia induction for juvenile patients aged 3-8 years at Chaiyaphum Hospital.

Thiwarat Serkphukhew, RN*

Preedara Prungchaiyaphum, RN*, Paweena Wichairahad, RN*

Abstract

Introduction : Juvenile patients aged 3-8 years often exhibit signs of stress, resistance and cry while undergoing standard general anesthesia induction. The resultant nasal mucus and saliva in stressed patients can lead to severe complications. Juveniles in this age range can be communicated with and interested in toys, so an activity that promote confidence, co-operation and enjoyment should support a smooth and successful general anesthesia induction.

Objective : To study the efficacy of playing flute toys as trial equipment to reduce stress while undergoing general anesthesia induction for juvenile patients aged 3 to 8 year sat Chaiyaphum Hospital.

Methodology : Preliminary study on 18 juvenile patients aged 3-8 years during general anesthesia induction from the period of 17 June 2015 - 17 September 2015. General information questionnaires and efficacy indicator forms were employed by both oral interviews and by completing the questionnaires.

Data analysis : Descriptive statistics including numbers and percentages.

Results : All of the participating juvenile patients exhibited interest in playing the trial equipment while waiting to operate. They willingly allowed to be transported into the operating rooms without resistance nor crying. They showed cooperation in playing with the trial equipment without any resistance and also showed no complications such as laryngospasm or bronchospasm. All of the parents also co-operated well in allowing the trials to proceed. The percentage of children to lose consciousness undergoing general anesthesia induction after playing with the trial equipment was 94.4%. The percentage of excessive salivation in participants was 5.6%. The percentage of participants who became confused and resisted playing the trial equipment before becoming unconscious was 11.1%. The use of this trial equipment is 22.2% more complicated than standard general anesthesia induction.

Conclusion : The study on applying toy flute as trial equipment during general anesthesia induction for juvenile patients aged 3-8 years in Chaiyaphum Hospital was successful achievements without any other severe complications

Keywords : applying toy flute as trial equipment during general anesthesia induction for juvenile patients, general anesthesia induction, efficacy, patients

*Anesthetic Nurse Chiyaphum Hospital

บทนำ

ผู้ป่วยเด็กที่มารับการระงับความรู้สึกและผ่าตัด นอกจากจะทำให้เกิดความเครียดทางร่างกายแล้ว ในเด็กจะมีความเครียดทางอารมณ์และจิตใจต่อทั้งตัวเด็กและบิดามารดาด้วย ทีมวิสัญญีที่ให้ การระงับความรู้สึก จึงจำเป็นต้องเข้าใจพัฒนาการทางจิตใจและอารมณ์ของเด็กไม่ว่าจะเป็นการเลือกชนิด และวิธีการให้นานก่อนสลบ เทคนิคในการดมสลบ หากมีการแยกเด็กเข้าห้องผ่าตัดอย่างผิดวิธี ช่มชู้บงคับร่างกาย จิตใจขณะนำสลบ หรือหลอกในสิ่งที่ไม่จริง อาจทำให้เกิดพฤติกรรมถดถอย อารมณ์ร้าย ก้าวร้าว ขาดความเชื่อมั่นในตนเองได้⁽¹⁾ และผลกระทบต่อจิตใจนี้อาจคงอยู่เป็นเวลานานภายหลังจากเด็กออกจากโรงพยาบาลไปแล้ว ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กในระยะยาว

ในการให้การระงับความรู้สึกเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี เด็กวัยนี้จะมีอาการกลัว ความวิตกกังวลสูง แต่สามารถพูดรู้เรื่อง และต้องการคำอธิบายอย่างง่าย ๆ⁽²⁾ ทางกลุ่มงานวิสัญญีวิทยา โรงพยาบาลชัยภูมิได้คำนึงถึงปัญหานี้เป็นสำคัญจึงมีการพัฒนาการดูแลและเตรียมผู้ป่วยเด็กก่อนการระงับความรู้สึกมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างวิตทัศน์ให้ความรู้ ผู้ปกครอง ตรวจเยี่ยม สร้างความคุ้นเคยกับเด็ก ก่อนผ่าตัดที่หอผู้ป่วยและห้องรอผ่าตัดให้เด็กเลือกของเล่น รายการทีวีหรือวิตทัศน์ที่เด็กชอบ ให้ผู้ปกครองที่เด็กคุ้นเคยมาอยู่กับเด็กระหว่างรอผ่าตัดรวมทั้งให้เด็กมีความคุ้นเคยกับอุปกรณ์วางจรรยาสลบ เด็กส่วนใหญ่จะเปล็ดเพลินและให้ความร่วมมือดี แต่เมื่อถึงระยะนำสลบเด็กในห้องผ่าตัดก็ยังมีตื่นตกใจ หวาดกลัว ประกอบกับยาสลบที่มีกลิ่นฉุนเด็กไม่ชอบทำให้เกิดการตื่นรน ต่อต้าน และร้องไห้เมื่อเริ่มนำสลบด้วยหน้ากากที่ต่อกับวางจรรยาดมสลบ เกิดสสารคัดหลังเสมหะ น้ำมูก น้ำลาย เป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิด Laryngospasm และ

Bronchospasm^(2,3) ขณะนำสลบ (Induction) ซึ่งเป็นภาวะแทรกซ้อนที่อันตรายถึงชีวิตหรือสมองเด็กขาดออกซิเจนมีพัฒนาการช้ากว่าปกติ และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการดมยาสลบของเด็กในระยะยาว

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวางจรรยาให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบในผู้ป่วยเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี ที่มารับการระงับความรู้สึกเพื่อผ่าตัดในโรงพยาบาลชัยภูมิ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบการทดลองเบื้องต้นเพื่อศึกษาผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวางจรรยาให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบผู้ป่วยเด็กในระยะนำสลบ โดยศึกษาในผู้ป่วยเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี เป็น elective case, ASA physical status 1-2 ที่มารับการดมยาสลบแบบทั่วตัวเพื่อการผ่าตัดในโรงพยาบาลชัยภูมิ ระหว่างวันที่ 17 มิถุนายน 2558 - 17 กันยายน 2558 จำนวน 18 ราย

นิยามศัพท์

ผลสำเร็จ หมายถึง ความราบรื่นและปลอดภัยในการนำสลบผู้ป่วยเด็ก

ความราบรื่นในการนำสลบ หมายถึง ภาวะที่ผู้ป่วยเด็กให้ความร่วมมือหรือไม่ต่อต้านในขั้นตอนการนำสลบ จนถึงระยะที่สามารถทำผ่าตัดได้

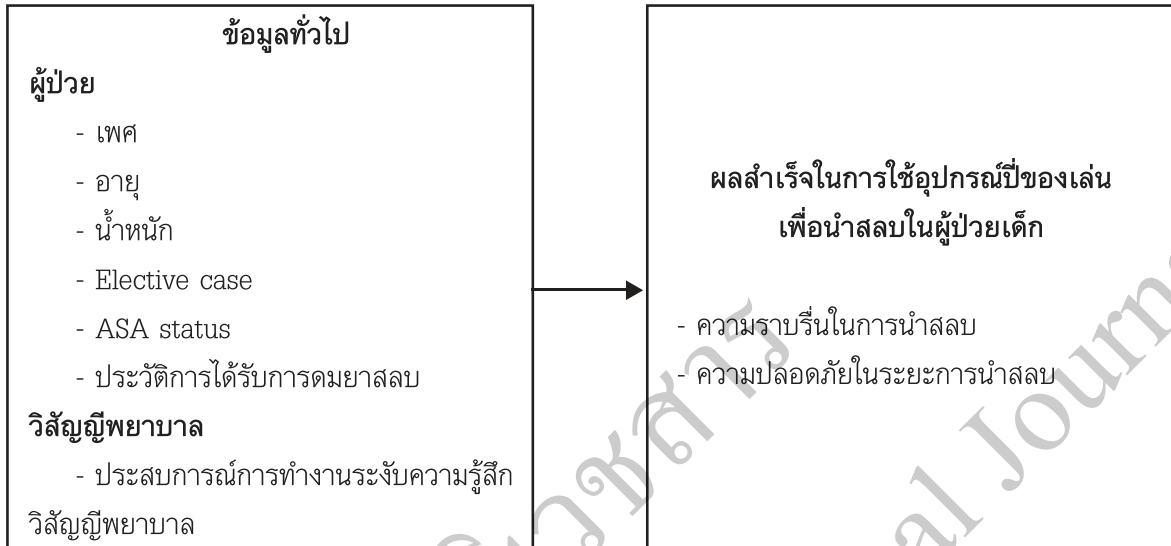
ความปลอดภัยในระยะการนำสลบ หมายถึง ไม่มีภาวะอันตราย เช่น การหดเกร็งของหลอดลม ซึ่งมีสาเหตุจากการสำลักน้ำมูก น้ำลายจากการร้องไห้ด้วยความกลัวขณะนำสลบ

การนำสลบ หมายถึง ขั้นตอนการเริ่มให้การระงับความรู้สึกจนผู้ป่วยหลับลึกพอสำหรับการทำหัตถการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

- ได้นวัตกรรมและสามารถนำนวัตกรรมไปใช้เพื่อให้เกิดความราบรื่นและปลอดภัยในระยะนำสลบผู้ป่วยเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบการทดลองเบื้องต้น One group post test ประชากร

กลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนผู้ป่วยเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี ที่มารับการดมยาสลบแบบทั่วตัวเพื่อการผ่าตัดในโรงพยาบาลชัยภูมิ ระหว่างวันที่ 17 มิถุนายน 2528 - 17 กันยายน 2558 มีจำนวนทั้งหมด 54 ราย โดย เลือกเฉพาะ case elective ที่ ASA status 1-2 ผู้ปกครองและเด็กให้ความร่วมมือ ได้จำนวน 18 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย คำถามปลายปิดและเปิดจำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับผู้ป่วย 5 ข้อและพยาบาล 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการวัดผลสำเร็จจาก วิสัญญีพยาบาลผู้ทำการทดลอง จำนวน 10 ข้อ ให้ตอบใช่หรือไม่ใช่เพียงข้อเดียวเป็นการวัดผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบผู้ป่วยเด็ก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย นักสถิติ และวิจัย 1 คน วิสัญญีแพทย์ 1 คน วิสัญญีพยาบาล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา และความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาอีกหลายครั้ง จนเป็นที่ยอมรับถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้ว จึงไปทดลองใช้ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขออนุญาตหัวหน้างานและให้วิสัญญีพยาบาลในกลุ่มงานวิสัญญีวิทยา โรงพยาบาลชัยภูมิ ทำการทดลองโดยชี้แจง วิธีการใช้อุปกรณ์ทดลอง ให้ผู้ปกครองเด็กทราบและยินยอมให้ใช้การทดลองกับเด็กได้พร้อมทั้งเซ็นชื่อในแบบฟอร์ม ให้ผู้ป่วยเด็กกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ ได้ลองใช้อุปกรณ์เพื่อให้เกิดความคุ้นชินในระหว่างรอผ่าตัดและนำอุปกรณ์ไปใช้กับผู้ป่วยจริงในระยะนำสลบในห้องผ่าตัดโดยมีผู้ปกครองเด็กเข้าไปด้วยทุกราย หลังการทดลองให้วิสัญญีพยาบาลตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ จำนวน 18 ฉบับ

การพิทักษ์สิทธิ์ กลุ่มตัวอย่างได้รับการพิทักษ์สิทธิ์การศึกษาผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลชัยภูมิ เลขที่ 31/2558

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ตอบเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วประมวลผลเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ จำนวนและร้อยละ

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยเด็กที่ทดลองใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	13	72.2
หญิง	5	27.8
อายุ (ปี)		
5-6 ปี	9	50.0
3-4 ปี	5	27.8
7-8 ปี	4	22.3
น้ำหนัก (กิโลกรัม)		
17-19 กิโลกรัม	7	38.9
14-16 กิโลกรัม	6	23.1
20-22 กิโลกรัม	3	16.8
23-25 กิโลกรัม	2	11.2
ASA status		
ASA status 1	18	100.0
ประวัติการได้รับการระงับความรู้สึก		
ไม่เคย	17	94.4
เคย	1	5.6
ประสบการณ์การทำงานของวิสัญญีพยาบาล (ปี)		
< 10 ปี	7	38.9
≥ 10 ปี	11	61.1

ผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่น
ร่วมกับวงจรให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบ
ผู้ป่วยเด็กอายุระหว่าง 3-8 ปี ในโรงพยาบาลชัยภูมิ
ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเด็กจำแนกตามผลสำเร็จของผู้ป่วยเด็กที่ทดลองใช้อุปกรณ์ปีของเล่น
ร่วมกับวงจรให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบ

ข้อที่	ผลสำเร็จ	ใช่		ไม่ใช่	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	เด็กสนใจและทดลองเล่นอุปกรณ์ในระยะรอผ่าตัด	18	100	0	0
2	เด็กยินยอมเข้าห้องผ่าตัดโดยไม่ร้องไห้หรือต่อต้าน	18	100	0	0
3	เด็กให้ความร่วมมือในการเป่าปี่กับอุปกรณ์ทดลอง	18	100	0	0
4	เด็กไม่แสดงอาการต่อต้านเลยตลอดระยะเป่าปี่กับอุปกรณ์ทดลอง	18	100	0	0
5	เด็กสามารถเป่าปี่กับอุปกรณ์ทดลองในระยะนำสลบจนหลับได้	17	94.4	1	5.6
6	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการให้เด็กใช้อุปกรณ์ทดลองเป็นอย่างดี	18	100	0	0
7	จากการเป่าปี่กับอุปกรณ์ทดลองทำให้น้ำลายมาก	3	16.6	15	83.4
8	ระยะใกล้หลับเด็กเริ่มสับสนไม่ร่วมมือในการใช้อุปกรณ์ต่อ	2	11.1	16	88.9
9	อุปกรณ์ทดลองสามารถใช้นำสลบโดยไม่มีภาวะแทรกซ้อน เช่น laryngosplasm, broncho-splasm	18	100	0	0.0
10	การเตรียมอุปกรณ์ทดลองขณะนำสลบมีความยุ่งยากมาก	4	22.2	14	77.8

ผู้ป่วยเด็กที่ทำการทดลองทั้งหมดสนใจและ
ทดลองเล่นอุปกรณ์ในระยะรอผ่าตัด ยินยอมเข้า
ห้องผ่าตัดโดยไม่ร้องไห้หรือต่อต้าน ให้ความร่วมมือ
ในการเป่าปี่กับอุปกรณ์ทดลองไม่แสดงอาการต่อต้าน
เลยตลอดระยะเป่าปี่กับอุปกรณ์ทดลองและไม่มีภาวะ
แทรกซ้อน เช่น laryngosplasm, bronchosplasm
ผู้ปกครองทั้งหมดให้ความร่วมมือในการให้เด็ก

ใช้อุปกรณ์ทดลองเป็นอย่างดี, เด็กสามารถเป่าปี่กับ
อุปกรณ์ทดลองในระยะนำสลบจนหลับได้คิดเป็น
ร้อยละ 94.4 จากการเป่าปี่กับอุปกรณ์ทดลองทำให้น้ำ
ลายมาก คิดเป็นร้อยละ 16.6 ระยะใกล้หลับเด็ก
เริ่มสับสนไม่ร่วมมือในการใช้อุปกรณ์ต่อคิดเป็น
ร้อยละ 11.1 การเตรียมอุปกรณ์ทดลองขณะนำสลบ
มีความยุ่งยากกว่าวิธีการเดิมมากคิดเป็นร้อยละ 22.2

วิจารณ์

1. คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยเด็ก อายุระหว่าง 3-8 ปี ผลการศึกษาพบว่า เด็กเข้าใจและให้ความร่วมมือในการทดลอง เมื่อได้รับคำแนะนำอย่างง่าย ๆ ถึงประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์ อธิบายได้ว่าเด็กวัยนี้สามารถรับรู้ภาษาเข้าใจสภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสามารถฟังเหตุผลและคำอธิบายง่าย ๆ ได้ ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget Theory) เรื่องพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลตามวัยต่าง ๆ

2. จากการศึกษาผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบ ผู้ป่วยเด็ก อายุระหว่าง 3-8 ปี ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยเด็กที่ทำการทดลองทั้งหมดสนใจและทดลองเล่นอุปกรณ์ในระยาระหว่างผ่าตัด ยินยอมเข้าห้องผ่าตัดโดยไม่ร้องไห้หรือต่อต้าน ให้ความร่วมมือในการเป่าปีกับอุปกรณ์ทดลองไม่แสดงอาการต่อต้านเลย ตลอดระยะเป่าปีกับอุปกรณ์ทดลองผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการ เรื่องแรงจูงใจมอร์และมอร์⁽⁴⁾ ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditiuon Theory)⁽⁵⁾ โดยเน้นให้การเสริมแรง เพื่อสร้างหรือกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้ป่วยเด็ก

3. จากการศึกษาผลสำเร็จของการใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรให้ยาระงับความรู้สึกเพื่อนำสลบ ผู้ป่วยเด็ก อายุระหว่าง 3-8 ปี ผลการศึกษา ไม่พบภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง เช่น laryngospasm, bronchosplasm และอุปกรณ์ทดลองสามารถใช้นำสลบจนสามารถให้การระงับความรู้สึกต่อด้วยความราบรื่นได้คิดเป็นร้อยละ 94.4 อธิบายได้ว่าการที่ผู้ป่วยเด็กให้ความร่วมมือไม่ต่อต้าน และร้องไห้จนเกิดมี น้ำตา เสมหะ น้ำมูกน้ำลายมาก ซึ่งจะเป็น

ตัวกระตุ้นทำให้เกิด Laryngospasm ได้ผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับตำราเรื่องภาวะแทรกซ้อนทางวิสัญญี⁽¹⁾ จากการทดลองยังพบว่าการเป่าปีกับอุปกรณ์ทดลองทำให้มีน้ำลาย และสารคัดหลั่งมากจนเป็นอุปสรรคต่อการนำสลบคิดเป็นร้อยละ 16.6 อธิบายได้ว่า การเป่าปีทำให้มีน้ำลาย และสารคัดหลั่งได้แต่ไม่มากพอที่เกิดภาวะแทรกซ้อนที่เป็นอันตราย

สรุปผล

ในผู้ป่วยเด็กอายุ 3-8 ปี, ASA status 1-2 สามารถใช้อุปกรณ์ปีของเล่นร่วมกับวงจรให้ยาระงับความรู้สึกในระยะนำสลบได้เป็นผลสำเร็จโดยไม่มีภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาพบว่ามี เด็กชาย 1 ราย เป่าและสูดหายใจไม่ถูกต้องทำให้ไม่เข้าถึงระยะหลับได้ พยาบาลจึงควรสอนวิธีการเป่าที่ถูกต้องและให้ทดลองเป่าเล่นจนเกิดความคุ้นเคยก่อนทุกราย ทำให้เด็กเฟลิดเฟลิน ลดความเครียดในระหว่างรอผ่าตัดได้

2. จากผลการศึกษาพบว่ามีเด็ก 3 ราย เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 3-4 ปี ไม่ยอมให้ความร่วมมือ พยาบาลจึงควรสร้างสัมพันธภาพกับเด็ก และหาแรงจูงใจตามวัยและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนเพื่อให้เด็กยอมรับและให้ความร่วมมือ

3. ต้องมีกลุ่มประชากรตัวอย่างมากขึ้น เพื่อดูการมีนัยสำคัญของผลสำเร็จและผลข้างเคียงที่จะเกิดขึ้น

4. ศึกษาเพิ่มเติมโดยเปรียบเทียบความสำเร็จกับกลุ่มการให้ยาระงับความรู้สึกแบบอุปกรณ์ให้ยาระงับความรู้สึกที่ใช้อยู่เดิมว่าใช้เวลานำสลบนานเท่าใด, มีผลข้างเคียงรุนแรงหรือไม่ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. สุวรรณิ์ สุระเศรณีวงศ์, มะลิ รุ่งเรืองวานิช, มานี รักษาเกียรติศักดิ์, พรอรุณ สิริโชติวิทยากร, [บรรณาธิการ]. (2552). **ฟื้นฟูวิชาการ วิทยาลัยวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : ราชวิทยาลัย วิทยาลัยแพทย์แห่งประเทศไทย.
2. วรธนา สมบูรณ์วิบูลย์, ฐิติมา ชินะโชติ, ศิริวรรณจิรสิริธรรม, สุวรรณิ์ สุระเศรณีวงศ์, [บรรณาธิการ]. (2540). **ตำราฟื้นฟูวิชาการ วิทยาลัยวิทยา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พี.เอ. ลีฟวิ้ง จำกัด.
3. อังกาบ ปราการรัตน์, วรภา สุวรรณจินดา, [บรรณาธิการ]. (2556). **ตำราวิทยาลัยวิทยา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิทยาลัยวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.
4. Maw W.H. and Maw Ethel W. (1964-65). **Differences between children with high and low curiosity: as'unmary**. Moravia, New York: Ghronicale Guidance Publications.
5. Skinner B.F. (1954). **The Science of learning and the art of teaching**. Harvard Education Review, 24(2):86-97.

ภาคผนวก

ภาพที่ 1 แสดงอุปกรณ์มือของเล่นที่ต่อเข้ากับวงจรดมยาสลบเด็กตรงส่วนที่ปลายเปิดของวงจรถ

ภาพที่ 2 แสดงการทดลองเป่าอุปกรณ์มือของเล่นที่ต่อเข้ากับวงจรถมยาสลบเด็ก ขณะเป่าจะมีเสียงดังและหูของเล่นจะกางออกทำให้เด็กมองเพลิดเพลิน